PRESLIA (PRAHA)
43 : 370—374, 1971

FLORISTICKÝ VÝZKUM

Nové botanické nálezy v Nízkých Tatrách

Botanische Neuheiten aus der Niederen Tatra

Rostislav Jeslík

Katedra botaniky přírodovědecké fakulty University Karlovy, Benátská 2, Praha 2

Došlo 16. prosince 1970

Abstrakt — Jeslík R. (1971): Botanische Neuheiten aus der Niederen Tatra. — Preslia, Praha, 43 : 370—374. — Der Autor veröffentlicht Funde der folgenden, aus dem phytogeographischen Bezirk Niedere Tatra bisher unbekannten Taxa: *Diphasium complanatum* (L.) Rothm., *Cystopteris fragilis* (L.) Bernh. subsp. *alpina* (Wulf.) Desv., *Pulsatilla alba* Rchb. em. Aichele et Schwegler var. *lutescens* Šourek, *Ranunculus alpestris* L. var. *pseudo-traunfelleri* Pawł., *Arabis hornungiana* Schur, *Potentilla crantzii* (Cr.) Beck, *Alchemilla incisa* Buser, *A. zmudae* Pawł., *A. pyrenaica* Duf., *A. jasiewiczii* Pawł., *A. straminea* Buser, *A. pseudincisa* Pawł., *A. obsoleta* Fröhner, *A. boleslai* Pawł., *A. connivens* Buser, *A. wallischii* Pawł., *A. gracilis* Opiz, *Linum catharticum* L. subsp. *suecicum* (Murb.) Hayek, *Empetrum nigrum* L., *Epilobium* × *haynaldianum* Haussk., *Loiseleuria procumbens* (L.) Desv., *Leontodon pseudotaraxaci* Schur, *Erigeron neglectum* Kern. subsp. *hungaricum* (Vierh.) Jáv., *Allium schoenoprasum* L. subsp. *sibiricum* (L.) Hartm., *Poa remota* Forselles, *Holcus mollis* L. Im Teile B sind neue Fundorte der im Gebiet seltenen Arten angegeben. Bei einigen beachtenswerten Arten sind chorologische und taxonomische Anmerkungen angeführt.

Při floristickém výzkumu alpinské květeny Nízkých Tater v letech 1967—1969 byla zde zjištěna řada nových druhů a několik nižších taxónů, z území doposud neuváděných. Nejpozoruhodnější jsou nálezy druhů rodu *Alchemilla* L., druhů *Potentilla crantzii* (Cr.) Beck, *Empetrum nigrum* L., *Loiseleuria procumbens* (L.) Desv., *Leontodon pseudotaraxaci* Schur, *Allium schoenoprasum* L. subsp. *sibiricum* (L.) Hartm. a *Poa remota* Forselles, které mají značnou floristickou a fytogeografickou hodnotu.

Mimo nové druhy uvádím v příspěvku také nové lokality několika vzácných druhů, avšak z fytogeografického okresu Nízké Tatry již známých.

Studované území a uvedené lokality leží v západní části Nízkých Tater, mezi sedlem Čertovica a dolinou Boca na východě, Hiadeľským sedlem a dolinami Korytnice a Revúce na západě. Dále bylo studium omezeno na subalpinský a alpinský stupeň. Z horského stupně jsou uvedeny jen lokality druhů *Diphasium complanatum* (L.) Rothm., *Epilobium* × *hyanaldianum* Haussk. (jedna lokalita) a *Poa remota* Forselles. V podrobnějším členění Nízkých Tater, z hlediska fytogeografického (Sillinger 1933 : 298; Dostál 1960; Jeslík 1970 : 39) a orografického (Hochmuth 1965 : 8), jsou to skupiny Prašivé a Ďumbieru v krystalinickém pásmu, skupiny Salatínu a Krakovy hoľy ve vápencovém pásmu. Skupina Králičky zahrnující lokality na Králičce, Kozích Chrbtech p. Ďumbierem a Bocké sedlo vystupuje jako vápencový ostrov uprostřed krystalinického pásma.

Skutečnost, že pro studované území bylo zjištěno větší množství nových druhů, svědčí o doposud malé floristické prozkoumanosti Nízkých Tater. Zčásti je to způsobeno i tím, že mnohé druhy se vyskytují na plošně velmi omezených lokalitách, charakteru refugií nebo forpostů.

Dokladový materiál je uložen v herbáři Katedry botaniky přírodovědecké fakulty University Karlovy v Praze (PRC) a v herbáři autora.

A. Nově zjištěné druhy, plemena a variety pro fytogeografický okres Nízké Tatry

Diphasium complanatum. (L.) Rothm. — Dolina Boca: ve svahu nad státní silnicí mezi sedlem Čertovica a obcí Vyšná Boca, 350 m pod Športhotelem pod Čertovicí, v mladém smrkovém porostu na drolinatém svahu, v polostínu, severní exp., 1150—1200 m, ortorula. Horský stupeň. Na lokalitě je větší množství plodných rostlin. Jde o nejvýše položené stanoviště druhu na Slovensku. Futák (1966 : 32) udává doposud známé maximum ve výšce nad 1100 m ve Vysokých Tatrách.

Cystopteris fragilis (L.) Bernh. subsp. *alpina* (Wulf.) Desv. — Krakova hoľa: skály ve svazích do Ľanovské doliny, subalpinský stupeň, severní exp., 1500—1600 m, dolomit. Roztroušeně.

Pulsatilla alba Rchb. em. Aichele et Schwegler var. *lutescens* Šourek — Sírověžlutě kvetoucí rostliny jsou mezi typickými rostlinami rozšířeny ojediněle, místy až hojně. Šourek (1968 : 77) tuto varietu ze Západních Karpat neuvádí. Pravděpodobně jen na několika lokalitách: Prašivá: Zámostská hoľa, jižní svahy, 1500—1600 m, granodiorit, ojediněle. Skupina Ďumbieru: Zadný Bor, hřeben při východním i západním okraji, 1800—1900 m, granodiorit, rozptýleně; Poľana: hřeben při vých., záp. a sev.-záp. okraji, 1800—1890 m, granodiorit, roztroušeně; Besná — Kumštová dolina, hole, jihovýchod-jih, 1550—1750 m, ortorula. Místy dosti hojně.

Ranunculus alpestris L. var. *pseudo-traunfelleri* Pawł. — Tato varieta popsaná z krystalinických Vysokých Tater (Pawłowski 1956 : 291) je pravděpodobně jen ekomorfóza, podmíněná nedostatkem vápníku. Skupina Ďumbieru: Veľká Štiavnica — Ludárový kar, skalní žleby, štěrbiny skal, severní exp., 1850—1900 m, granodiorit; Malá Štiavnica — kar Brusnica, skalní žleb, severní exp., ca 1800 m, granodiorit.

Arabis hornungiana Schur — Magura (1416 m) nad Ráztockou dolinou, drolinaté svahy pod vrcholovými skalami, jih, 1300—1350 m, vápenec; Salatín, lavinová dráha, drolinatý svah, jih, ca 1350 m a severní hřeben, západní—severozápadní exp., ca 1400 m, dolomit. Skupina Krakovy hoľy: Zadný, skalní terasa, drolinaté svahy, západ, 1500—1550 m, vápenec.

Potentilla crantzii (Cr.) Beck — Skupina Ďumbieru: Bory — kar Sluma v závěru Mošnické doliny, zarostlé skály a drolinaté svahy žlebů, sever, 1650—1750 m, granodiorit a mylonit, dosti hojně. Velká Štiavnica (2025 m), skály a skalní terasy, sever—severozápad, ca 1800 m, granodiorit, roztroušeně.

**Alchemilla incisa* Buser — Roste jen ve skupině Ďumbieru, ve výškovém rozsahu ca 1450 až 1900 m, na silikátových horninách: Oružný kar, skalní žleby, sever—severovýchod, 1700 až 1800 m, granodiorit; Bory, kar Sluma, vlhké skály, žleby, suť, sever, 1700—1750 m, granodiorit a mylonit, spolu s *A. crinita* Buser, *A. pseudincisa* Pawł.; Križianská dolina, kar Mlynce, vlhké žleby a suť, sever—severovýchod, 1600—1650 m, granodiorit a mylonit; Chopok — Lukový kar, skalní žleby, sever, 1750—1850 m, granodiorit a mylonit; Kráľov stôl, široký žleb s nivou, severozápad, 1550—1600 m, granodiorit; Široká dolina, skalka nad potokem, sněhové vyležisko, severovýchod, ca 1450 m, mylonit; Ludárová hoľa, skalní žleb podle potoka a pramenů, sever, ca 1600 m, granodiorit a mylonit; Veľká Štiavnica — Ludárový kar, suťový kužel a Veľký žleb, sever, 1800—1900 m, granodiorit a mylonit.

Alchemilla zmudae Pawł. — Doposud byl druh známý jen ze Západních a Východních Tater, na vápenci i žule (Pawłowski 1956 : 461). Bory — kar Sluma, částečně zarostlá skála nad sněhovým výležiskem, sever, 1700 m; Hlboká dolina, závěr, skály u pramenů, východ, 1600—1650 m a při pramenisku ve skalách, severovýchod, 1700 m, granodiorit. Malá Štiavnica — kar Brusnica, dno, niva mezi morénami, sever, 1650 m, granodiorit, spolu s *A. pyrenaica* Duf.

Alchemilla pyrenaica Duf. — Vajskovská dolina, kar mezi Skalkou a Suchým, skalní žleb, jihovýchod, 1650 m, ortorula. Bory — Hlboká dolina, skály v závěru pod hřebenem, východ, 1700—1750 m, granodiorit. Ďumbier — Veľká Štiavnica, Veľký žleb, suť v dolní části, sever, 1850 m, granodiorit; Malá Štiavnica — kar Brusnica, dno, niva mezi morénami, sever, 1650 m, granodiorit.

Alchemilla jasiewiczii Pawł. — Skupina Ďumbieru: Križianská dolina, kar Mlynce, skalní žleb pod Litory, sever, 1700 m, granodiorit. Pawłowski (1963 : 13—14) udává druh doposud jen z jedné lokality ve Vysokých Tatrách.

Alchemilla straminea Buser — Skupina Ďumbieru: Bory — kar Sluma, skalní žleby, sever, 1700 m; Chopok — kar Zalomy, dno, niva mezi morénami, sever, 1650 m, granodiorit. Skupina Králičky: Králička, žleby ve skalnatém svahu, sever, 1650—1700 m, vápenec; Kozie Chrbty, kamenité, travnaté svahy pod skalnatým hřebenem, západ, ca 1550 m, vápenec, spolu s *A. flabellata* Buser.

---

* Děkuji S. Fröhnerovi z Drážďan za revizi a determinaci sběrů ze všech uvedených lokalit jednotlivých druhů r. *Alchemilla.*

Alchemilla pseudincisa Pawł. — Bory — kar Sluma, skály a skalní žleby, sever, 1700 až 1750 m, granodiorit a mylonit, spolu s *A. incisa* Buser a *A. crinita* Buser .Druh byl doposud známý jen ze Západních Tater, na vápenci. Na lokalitě v karu Sluma roste společně např. s *Cortusa matthiolii*, která zřejmě indikuje přítomnost většího množství baziekých prvků.

Alchemilla obsoleta Fröhner — Skalka, svahová dolina do dol. Smrečiny (Dve vody), kamenitý svah podle potoka, jihovýchod, 1650 m, ortorula. Druh je rozšířený na žule v Polských a Vysokých Tatrách (Fröhner 1966 : 323).

Alchemila boleslai Pawł. — Prašivá: Tajch, svahová dolina v závěru Sopotnické doliny, štěrkovitý svah podle potoka, jihozápad, 1450 m, granit. Skupina Ďumbieru: Vajskovský kar, podle potoka nad vodopády, jihovýchod, 1550 m, ortorula; Skalka, dráha sněhového splazu lesem podle potoka, na štěrku, severovýchod, 1350 m, ortorula. Pawłowski (1956) udává druh jen ze Západních Tater na vápenci. Podle uvedených lokalit je možné, že jeho rozšíření je daleko větší.

Alchemilla connivens Buser — Bory — kar Sluma, skály, skalní žleby, sever, 1700—1750 m, granodiorit a mylonit. Na této lokalitě roste na granodioritu několik vápencových typů, a proto zde výskyt tohoto druhu nepřekvapuje. Doposud byl znám jen ze Západních Tater na vápenci (Pawłowski 1956). Kozie Chrbty p. Ďumbierem, kamenité svahy, západ, 1600 m, vápenec, spolu s *A. wallischii* Pawł.

Alchemilla wallischii Pawł. — Kozie Chrbty p. Ďumbierem, kamenitý svah severně od sedla s Veľkým Gápelem, západní exp., 1600 m, vápenec. Spolu s *A. connivens* Buser, *A. monticola* Opiz, *A. crinita* Buser. Tato lokalita je třetí publikované naleziště druhu. Druhou lokalitu objevil Fröhner (1968 : 422) na Ždiarské Vidle v Belanských Tatrách.

Alchemilla gracilis Opiz — Bocké sedlo, na travertinových balvanech a jílovité půdě, pastvina, východ, 1450—1500 m, buňkovitý vápenec. Spolu s *A. crinita* Buser, *A. monticola* Opiz.

Linum catharticum L. subsp. *suecicum* (Murb.) Hayek ex Rothmaler 1963 : 207 — Salatín, drolinatý svah nad dolinou Žliebky, západ, ca 1300—1400 m, dolomit. Siná, drolinaté svahy, jižní—západní exp., 1300—1560 m, vápenec. Krakova hoľa—Rovná hoľa, lavinové dráhy a svahy do doliny Javorie, jih—jihovýchod, 1400—1450 m, vápenec.

Empetrum nigrum L. — Prašivá: Veľké Košarisko, pod vrcholem na zarostlé nebo zčásti zarostlé suti, jihovýchod—východ, ca 1660 m, křemenec, hojně, v plném květu 2. května 1969. Krakova hoľa— Ilanovská dolina, v kleči na rašelině, pod hřebenem, sever, ca 1650 m, dolomit. Celkové rozšíření v Nízkých Tatrách je doposud neznámé. Na lokalitě na V. Košarisku jsou za květu zřetelně rozlišitelné dvě růstové formy. Samčí rostliny jsou hustě větvené, na povrchu více kompaktní. Je to pravděpodobně přizpůsobení k anemogamii. Tento pohlavní dimorfismus je z habitů keříků v porostu velmi nápadný a nejvíce vyniká právě v době květu.

Epilobium × *haynaldianum* Haussk. (*E. alsinifolium* Vill. × *palustre* L.) — Prašivá: Veľká Chochula, prameniska v kleči, nad loveckou chatou v Tajchu, jihovýchd, 1450 m, granit, ojediněle, abundance rodičovských druhů je v poměru — početný: vzácný; Studenec, prameniska na horské louce, jihovýchod, ca 1300 m, granit, ojediněle, poměr abundance rodičovských druhů je málo početný : početný.

Loiseleuria procumbens (L.) Desv. — Nalezena jen na jediné lokalitě na Borech. Roste na drobně kamenitém svahu, v menším nesouvislém porostu a jednotlivé keříky na hranách skalek, západní expozice, ca 1700—1750 m, granit a diorit. Na lokalitě nejsou hřebenové podmínky. V okolí rostou jednotlivé smrčky (do 0,5 m). Výskyt tohoto druhu v Nízkých Tatrách podmiňují asi murové sesuvy, které občas obnažují na větších plochách surovou písčito-kamenitou půdu v západních svazích Borů, ve čtyřech svahových dolinách. Pravděpodobně nejčastější mury jsou v dolině Vyšná Klina, nad kterou se nalézá lokalita skalenky. Tato dolina tvoří mělký kar a někteří geomorfologové se domnívají (např. Panoš 1954 : 11—14), že je glaciálního původu. Poslední mura sjela asi před pěti lety v severnější dolině (Murová) v letních měsících, na podmáčené spodině. Na vzniklých syrozemích je umožněn vývoj společenstev řádu *Rhodoreto-Vaccinietalia* Br.-Bl. ve větším rozsahu než na ostatním území Nízkých Tater. Tato společenstva jsou netypická a tvoří mozaiku s převládajícími společenstvy řádu *Caricetalia curvulae* Br.-Bl. V bezprostřední blízkosti *Loiseleuria procumbens* (L.) Desv. rostly na lokalitě druhy: *Achyrophorus uniflorus* (Vill.) Bl. et Fingh., *Agrostis rupestris* All., *Anemone narcissiflora* L., *Anthoxanthum alpinum* Á. et D. Löve, *Avenochloa versicolor* (Vill.) Holub, *Bartsia alpina* L., *Campanula alpina* Jacq., *C. serrata* (Kit. ap. Schultes) Hendrych, *Carex sempervirens* Vill., *Gentiana asclepiadea* Scop., *Gentianella praecox* (A. et J. Kerner) subsp. *praecox* (sensu Krist), *Euphrasia picta* Wimm., *Hieracium alpinum* L., *Homogyne alpina* (L.) Cass., *Mutellina purpurea* (Poir.) Thell., *Picea abies* (L.) Karst. (juv.), *Primula minima* L., *Salix retusa* L., *Soldanella hungarica* Simk. subsp. *major* (Neilr.) S. Pawł., *Vaccinium myrtillus* L., *V. vitis-idaea* L., *Viola lutea* Huds. subsp. *sudetica* (Willd.) Becker. Více keříků *Loiseleuria procumbens* tvoří na lokalitě kompaktn kobercovité porosty, na rozdíl od popisovaných rostlin z Vysokých Tater (Resner 1966), odkud je druh známý v současné době jen nad Veľkým Hincovým plesem (2 trsy), také na drolinatém svahu, 1949 m, na žule, kde rovněž nejsou hřebenové klimatické podmínky. Nově

nepotvrzené lokality z Vysokých Tater jsou nad Zeleným plesem (Pax sec. Krist 1935), u Skalnatého plesa (Borbás sec. Krist 1935) a na Kriváni (Hacquet ex Hoelzl 1861), na který vystoupil Hacquet již v letech 1792 a 1794. Hochstetter (1825) uvádí druh dokonce z Jeseníků, odkud nebyl údaj rovněž nikdy později potvrzen. Vzhledem k malé prozkoumanosti našich slovenských vysokohor je pravděpodobné, že *Loiseleuria procumbens* (L.) Desv. bude zde hojnější než je doposud známé.

Leontodon pseudotaraxaci Schur — Chopok, Lukový kar, závěr, suť a žleby, sever, ca 1800 m, granodiorit a mylonit, rozptýleně až roztroušeně. Ďumbier — Velká Štiavnica, suťový kužel do Ludárového karu, sever, 1750—1800 m, granodiorit, roztroušeně.

Erigeron neglectum Kern. subsp. *hungaricum* (Vierh.) Jáv. — Ďumbier — Velká Štiavnica, Ludárový kar, zarostlá skála, sever-severovýchod, ca 1850 m, granodiorit a mylonit, roztroušeně.

Allium schoenoprasum L. subsp. *sibiricum* (L.) Hartm. — Všechny lokality jsou ve východní části závěru Demänovské doliny. Roste na štěrkovitých prameniskách a štěrkovitých sezónně zaplavovaných stanovištích, na granodioritu a mylonitu. Luková dolina: Lukové pleso, vyšší dno, drobný štěrk a písek, při jarním tání je lokalita ještě do června zaplavená, sever, 1600 až 1610 m, granodiorit, velmi hojně; Luková dolina, podle potoka a při pramenisku, východ, 1500—1550 m, granodiorit, roztroušeně, většinou ve skupinách; kar Podkonsko (Nižný Lukový), kamenité dno a při potoce, sever, 1450 m, granodiorit, roztroušeně. Široká dolina: kamenité zarostlé pramenisko nad potokem, sever, 1450 m, mylonit; prameniska Demänovky, sever, 1500—1550 m, granodiorit a mylonit, roztroušeně — dosti hojně.

Poa remota Forselles — Skupina Krakovy hoľy: Zadná dolina (vedlejší z Bystré doliny, k severu), Lavinová rokle, polostinné dno zarostlé nivou a listnatými stromy, 1200—1250 m, dolomit, horský stupeň. Bystrá dolina, při počátku vedlejší doliny Javorie, kolem 1100 m (Holub, ústní sdělení)

Holcus mollis L. — Veľký Prislop, u sedla nad Bystrou dolinou pod Chopkem, na dolním okraji širokého chodníku, nad bývalou salaší, jih, ca 1500 m, břidlice, několik porostů. Druhotné stanoviště.

B. Nové lokality vzácných a málo známých druhů

Cryptogramma crispa (L.) R. Br. ex Hooker — Na doposud známé lokalitě v jižním svahu Ďumbieru (in Futák 1966 : 108) je druh rozšířený v jediném širším pruhu ve výškovém rozsahu ca 1650—1850 m, rozptýleně a v několika málo skupinách. Na některých nově zjištěných stanovištích je tato kapradina hojná. Roste na mělkých sutích, mezi štěrkem až balvany. Kořeny zasahuje do písčitého substrátu, pod staršími trsy dosti humózního. Vždy se vyskytuje na východních expozicích (JV—SV), i v jižním svahu Ďumbieru. V subalpinském a alpinském stupni. Chopok: Lukový kar, závěr, balvanitá suť, východ-severovýchod, ca 1750 m, granodiorit, jedno stanoviště, dosti hojně na několika m². Kary a svahy v závěru Ludárové doliny: Ludárová hoľa, suťové svahy mezi klečí, jihovýchod, ca 1600 m, granodiorit, dvě stanoviště, roztroušeně až dosti hojně; Ludárový kar, závěr, sutě, východ-jihovýchod, ca 1700—1750 m, granodiorit, tři stanoviště, dosti hojně; Kotolná, pruhy sutě pod sedlem s Ludárovou holou (karoid), východ-severovýchod, ca 1650—1750 m, granodiorit, čtyři stanoviště hojně; Kotolná, sutě pod východními skalami a v kleči, východ, 1600—1650 m, granodiorit, rozptýleně až roztroušeně; kar Brusnica, suť pod skalami sev. rozsochy V. Štiavnice v nezapojené kleči, východ, 1650 m, granodiorit, ojediněle.

Hutchinsia alpina (Torn.) R. Br. subsp. *alpina* — Ďumbier, Štiavnica a Krúpová, kary v severních svazích, ve skalních žlebech a na suti, 1700—2000 m, granodiorit a mylonit, roztroušeně až dosti hojně. Pawłowski (1956) uvádí z Nízkých Tater (s otazníkem) jen výskyt subsp. *brevicaulis* (Hoppe) Glaab, kterou jsem však nenalezl.

Viola alpina Jacq. — Bocké sedlo, travertinové balvany, východ, 1450—1500 m, roztroušeně. Špatná, hřeben od Michalovského sedla, severozápad, 1400—1450 m, vápenec, ojediněle. Sokolica (1508 m,) řady skalek na náhorní louce po obou stranách vrcholu, na jižních hranách, ca 1450 m, dolomit, dosti hojně. Sedlo Hradište—Hradovica, skalkovitý svah, jihozápad, ca 1250—1300 m, vápenec, roztroušeně.

Saxifraga wahlenbergii Ball (= *S. perdurans* Kit.) — Druh roste v Nízkých Tatrách v obvodu Demänovské doliny, na dvou lokalitách: Siná (doposud známá lokalita), vlhké skály, suť, sever-severozápad, 1350—1450 m, na několika stanovištích, místy hojně; pod vrcholem na skalce, sever, ca 1520 m, vápenec. Krakova hoľa, západní skalnatý hřeben do Demänovské doliny, světlé místo v kleči, drolinatý svah, snad sněhové vyležisko, sever, 1600—1650 m, dolomit, dosti hojně.

Genista pilosa L. — Ve skupině Prašivé, na Malé Chochuli, vystupuje do subalpinského stupně, kde činí dojem vysokohorské rostliny. Maximum výškového rozšíření je zde ca 1650 m. Malá Chochuľa: Barborina dolina, kamenité svahy, západ-jihozápad, 1400—1550 m, křemenec a gra-

nit hojně; severozápadní hřeben nad Korytnicí a plochý hřeben, na světlých místech v kleči, jih-severozápad, 1500 až 1650 m, granit a křemenec, rozptýleně až roztroušeně; svahy k Hiadeľskému sedlu, skalky, světlá místa v kleči a suťová políčka v mladém smíšeném lese, podle chodníku, jih-jihozápad, 1100—1500 m, křemenec, granit, roztroušeně až hojně.

Androsace obtusifolia All. — Vajskovská dolina, kar pod Krížským sedlem, svah západně od sedla, jih, 1650—1750 m, granodiorit, roztroušeně.

Vaccinium gaultherioides Bigelow — Skupina Prašivé: hřebeny Malé a Veľké Chochuly. Skupina Ďumbieru: druh je hojný a téměř souvisle rozšířený na hřebenech, hřebenech skal v karech a na dnech karů, od Ďurkové na západě po Kumštovou na východě. Roste ve výškovém rozsahu od 1400 m (Bory — Ploská dolina, dno, mezi klečí) do ca 2020 m (Ďumbier, hřeben) Vždy na granitu a granodioritu. Na karbonatovém podkladu jen vzácně na Kozích Chrbtech p. Ďumbierem, hřeben, sever, ca 1700 m. Ze skupiny Ďumbieru udává druh poprvé Holub (1960 : 8).

Linnaea borealis L. — Kozie Chrbty p. Ďumbierem, pod hřebenem v kleči na mechu a vrstvě humusu, sever, ca 1680 m, vápenec, ojedinělý porost.

Saussurea alpina (L.) Dc. — Ďumbier: V. Štiavnica, hřeben zarostlé skály nad Veľkým žlebem v Ludárovém karu, sever, ca 1850—1900, m granodiorit a mylonit dosti hojně.

Trisetum ciliare (Kit.) Domin — Bory — kar Sluma, skalní žleby, vlhký drolinatý svah, sever, 1750—1800 m, granodiorit a mylonit, roztroušeně až dosti hojně.

Literatura

Dostál J. (1960): The phytogeographical regional distribution of the Czechoslovak flora. — Sborn. Čs. Spol. Zem., Praha, 65 : 193—202.

Fröhner S. (1966): Floristische Neuheiten aus der Hohen und Belaer Tatra (1964). — Preslia, Praha, 38 : 321—326.

— (1968): Floristische Neuheiten aus der Hohen und Belaer Tatra (1965). — Preslia, Praha, 40 : 417—426.

Futák J. [red.] (1966): Flóra Slovenska. Vol. 2. — Bratislava.

Hoelzl K. (1861): Botanische Beiträge aus Galizien. — Verh. Zool. Bot. Ges., Wien, 11, Abh. 440.

Hochmut Z. et al. (1965): Nízke Tatry (západná časť). — Turistický sprievodca ČSSR, 48a. — Bratislava.

Hochstetter G. F. (1825): Uebersicht der Merkwürdigsten aus Mährens Flora. — Flora, Regensburg, 8 : 529—535.

Holub J. (1960): Kleine Beiträge zur Flora der ČSSR. — Novitates Bot. et Del. Sem. Horti Bot. Univ. Carol. Prag., Praha, 1960 : 3—9.

Jeslík R. (1970): Květena alpinských holí Nízkých Tater v západní části. — Ms. [Dipl. Pr. — Knih. Kat. Bot. Přírod. Fak. UK Praha.]

Krist V. (1935): O některých nových nebo kritických rostlinách na Slovensku a podkarpatské Rusi. — Spisy Přír. Fak. Masaryk. Univ., Brno, 199 : 1—16.

Panoš V. (1954): Pleistocenní ledovce na Križiance. — Rozpravy Čs. Akad. Věd, Praha, 64/2.

Pawłowski B. (1956): Flora Tatr. Vol. 1. — Warszawa.

— [red.] (1963): Flora Polska. Vol. 10. — Warszawa, Krakow.

Resner V. (1966): Nález skalenky (Loiseleuria procumbens) ve Vysokých Tatrách. — Biológia, Bratislava, 21 : 617—618.

Rothmaler W. (1963): Exkursionsflora von Deutschland. Kritischer Ergänzungsband. Gefässpflanzen. — Berlin.

Sillinger P. (1933): Monografická studie o vegetaci Nízkých Tater. — Praha.

Šourek J. (1968): Rod Pulsatilla Mill. v Krkonoších. — Preslia, Praha, 40 : 76—79.

Recensenti: V. Feráková, J. Holub